

DIALOGUS DE ORATORIBUS

iudiciis tristem et impexam antiquitatem quam si quis in
scaena Roscii aut Turpionis Ambivii exprimere gestus velit.
iam vero iuvenes et in ipsa studiorum incude positi, qui 4
profectus sui causa oratores sectantur, non solum audire,
5 sed etiam referre domum aliquid inlustre et dignum memoria
volunt ; traduntque in vicem ac saepe in colonias ac provin-
cias suas scribunt, sive sensus aliquis arguta et brevi sententia
effulsit, sive locus exquisito et poetico cultu enituit. exigitur 5
enim iam ab oratore etiam poeticus decor, non Accii aut
10 Pacuvii veterno inquinatus, sed ex Horatii et Virgilii et
Lucani sacrario prolatus. horum igitur auribus et iudiciis 6
obtemperans nostrorum oratorum aetas pulchrior et ornatior
extitit. neque ideo minus efficaces sunt orationes nostrae,
quia ad auris iudicantium cum voluptate perveniunt. quid 7
15 enim, si infirmiora horum temporum templa credas, quia
non rudi caemento et informibus tegulis exstruuntur, sed
marmore nitent et auro radiantur ?

Equidem fatebor vobis simpliciter me in quibusdam anti- 21
quorum vix risum, in quibusdam autem vix somnum tenere.
20 nec unum de populo Canuti aut Atti . . . de Furnio et Tora-
nio +quique alias in eodem valetudinario haec ossa et hanc
maciem probant : ipse mihi Calvus, cum unum et viginti, ut
puto, libros reliquerit, vix in una et altera oratiuncula satis
facit. nec dissentire ceteros ab hoc meo iudicio video : 2
25 quotus enim quisque Calvi in Asitium aut in Drusum legit ?
at hercule in omnium studiosorum manibus versantur accu-
sationes quae in Vatinium inscribuntur, ac praecipue secunda
ex his oratio ; est enim verbis ornata et sententiis, auribus
iudicum accommodata, ut scias ipsum quoque Calvum in-